

Zoals de bomen bloeden

- voor *Christina* –

zeker, wij moeten zachter
spreken: wij zijn van de weke
soort, we bloeden met de bomen

we zaten in hun schaduw,
droegen de druppels
van hun gezeefde licht

en de bijlen zijn gekomen
met hun woede van splijten
en rooien, we zagen het openrijten
en de bomen bloedden

de rode wonden
van een treurwilg
de kneuzingen
van een zwarte els

ze maken ons droef te moede
want veel wordt ons ontnomen:
de vrede van een ruisen
het dansen van een kruin

maar wij zijn van de weke
soort die geen laarzen draagt
met luide hakken

we spreken zachter
een gemurmeld woord
zoals een zwak fonteintje
onder een krans van takken
een bijna zwijgen
onder een kroon van twijgen

zoals het waterbekken
waarin een lotus drijft
zoals een schaduw huivert
bij gefluisterde gesprekken

Staf De Wilde